

РЕШЕНИЕ

№ 3542

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6619** по описа за **2010** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение по НАХД № 11757/2009 год., постановено 22.06.2010 г., Софийски районен съд, НО, 5 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 11011172/01.10.2009 г., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на Г. Г. П. е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 65 и чл. 66, ал. 2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки /НВМОП/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от административния орган, с която се иска неговата отмяна като неправилно. По същество оспорва направените правни изводи на първоинстанционния съд. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът – Г. Г. П., в съдебно заседание не се явява, но се представлява. Депозирал е възражение по касационната жалба, в което навежда аргументи за неоснователност на жалбата.

Представителят на С градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **неоснователна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд С. – град, VII касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора, по повод на която е образувано настоящото производство, за **неоснователни**.

По повод направеното в касационната жалба искане съдът е указал на ответника да представи неговия екземпляр от акта за установяване на административно нарушение (АУАН), за който се твърди, че е подписан от актосъставителя. Ответникът не представя този екземпляр, но не е и длъжен. Съгласно чл.43, ал.1 ЗАНН, актът се подписва от съставителя. В тежест на административнонаказващия орган е да докаже законосъобразността на НП, в т. ч. и редовността на АУАН, въз основа на който е било постановено. В случая актът, приложен в преписката, не е подписан, което обстоятелство и само по себе си е достатъчно основание за отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при спазване на принципа на процесуална бързина и икономия. Същият е изложил достатъчно мотиви, които се споделят от настоящата инстанция, за неправилното протичане на административно наказателното производство и допускането на процесуални нарушения от страна на актосъставителите и административно наказващия орган. В частност следва да се посочи, че на мястото на проверката е имало очевидци по откриване на нарушението – напр. свидетелката Ц, която не е посочена в АУАН. Във всички случаи, необходимо е да се има предвид Постановление № 10/28.09.1973 г. на Пленума на Върховния съд, съгласно т.10 от което: „При наличие на очевидци при извършване на нарушение или при констатиране на същото следва те да се посочат в акта като свидетели, за да се осигури разкриването на обективната истина”. На първо място, това означава, че всички очевидци следва да бъдат посочени в АУАН и когато това не е направено (както в случая), при съставянето на акта е допуснато нарушение на административно производствените правила. Дали то е съществено, ще зависи от това, дали в хода на съдебното производство ще бъде

доказано по несъмнен начин извършването на нарушението, за което е наложена санкция с обжалваното НП. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че при наличието на оригинал на АУАН, съхраняващ се по административната преписка, за СРС не е съществувало задължението да изисква втори такъв, връчен на наказаното лице. Това би могъл да направи единствено при своевременното искане от страна на наказващия орган.

Не е било във властта и възможността на СРС, съгласно принципа на служебното начало да замести административния орган при събирането на доказателства и прилагане на административно наказателната отговорност. СРС е изпълнил, доколкото му е било възможно служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразният си съдебен акт.

В тази връзка съдът не споделя изцяло извода на районния съд за необходимост от присъствие на двама свидетели при подписване на АУАН, нито, че нарушението не е достатъчно ясно индивидуализирано. Въпреки това, следва да остави в сила проверявания съдебен акт, доколкото останалите процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП са достатъчни да обосноват отмяната на последното.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд С.-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 11757/2009 год., постановено 22.06.2010 г., С районен съд, НО, 5 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.